

ЦІКАВІ ФАКТИ

Упродовж 1879–1884 років Тейз Рассел заснував «Товариство брошур Вартової Башти Сіону». Базуючи свою релігію на запереченні християнського вчення про пекло, він відкинув майже всі інші вчення християнства та замінив їх численними небезпечними вченнями, які сам і вигадав. Це і є початок історії Свідків Єгови, відтоді вони позиціонують себе як релігія, як Церква.

Який бог в цієї «церкви» і чи має вона бодай якусь схожість із християнством?

У Свідків Єгови є своя, на власну потребу і розсуд, переписана Біблія. Та варто зазначити важливий плюс, самі Свідки цю «свою» Біблію знають напам'ять, тому легко маніпулюють цитатами і вводять в оману людей.

Особливістю сектантства є претензія на винятковість своєї ролі у спасенні. Вони вчать, що уникнути суду можна, лише вступивши до їхньої організації та працюючи на неї.

Однак у Біблії чітко сказано, що спасіння неможливо заробити, але можна отримати як дар від Бога.

Еф. 2, 8–9: «Бо благодаттю ви спасені через віру, а це не від вас, це – Божий дар: не через діла, щоб ніхто не хвалився». Вони стверджують, що тільки 144000 вибраних Свідків Єгови можуть народитися вдруге і вічно жити з Богом на небесах. Однак у Біблії чітко сказано, що всі, хто повірили в Ісуса Христа, матимуть життя вічне у Божій присутності.

Ворога треба знати в лиці. Просто обходити стороною Свідків Єгови – це, звичайно, вихід, але слід уміти і протистояти їм вірою та знанням своєї релігії. І не лише задля власної безпеки, а й щоб вберегти сектанта від себе самого.

Література

Г. і Л. Щепанські, Т. Кунда. Святе Письмо заперечує навчання Свідків Єгови. Львів: Свічадо, 2006.

О. Вільчинський. Обережно, секти! Львів: Свічадо, 2014.

С. Клімовська. Що ти знаєш про Свідків Єгови? Львів: Свічадо, 2011.

12 липня 2014 р. у Львові розпочав діяти центр «ЯКІР» для постраждалих від сект та псевдорелігійних рухів. Центр є внутрішнім підрозділом Благодійного фонду «Спільнота золотого віку» і відкривається з благословення Архиєпископа і Митрополита Львівського (УГКЦ) владики Ігоря (Возьняка) та ініціативи мирян.

АДРЕСА ЦЕНТРУ ЯКІР:

Площа Святого Юра, 5, м. Львів.

Електронна пошта:

iakir.s.z.v@gmail.com

БІБЛІЙНЕ ТОВАРИСТВО ЕФФАТА ПРИ ЛЬВІВСЬКІЙ ДУХОВНИЙ СЕМІНАРІЇ Святого Духа поширює правдиву інформацію про православну віру Католицької Церкви, основану на свідченні Святого Письма і Традиції Церкви.

www.lds.lviv.ua/Еффата

Секти – це маніпуляція та зомбування! Будьмо обережні з вовками в овечій шкурі!

Проект
розробки
матеріалів
для
морально-
духовного
зросту
вірних
УГКЦ

Створення інформації
таких напрямів:

- ◆ біблійного;
- ◆ літургійного;
- ◆ морального;
- ◆ еклезіального;
- ◆ соціального

Розробка буклетів
за підтримки Renovabis

Комісія у справах мирян УГКЦ

пл. Святого Юра, 5, м. Львів, 79000.

www.laityugcc.org.ua

ЩО ТАКЕ СЕКТА? ЯК ВОНА ПРАЦЮЄ?

**Звідки беруться секти?
Чому люди вступають у секти?
Яка методика
сектантської пропаганди?**

СЕКТА

Що таке секта?

Термін секта у перекладі з латинської мови може мати два значення. Зокрема переклад слова *seccare* говорить про розділовання чогось або відсікання від чогось основного. Ще один термін, який практично йде разом із вищезгаданим, — *sequi* — перекладається як слідування за кимсь, підпорядковування комусь. В загальному розумінні термін *секта* можна пояснити так:

СЕКТА — збір певної кількості людей, котрі відділивши від головної релігійної спільноти, творять самостійну групу, яка своїм вченням запречує віру в Триєдного Бога — Отця, Сина і Святого Духа, — а тому не є Церквою Христовою.

Слід розрізняти поняття секта і конфесія. Християнські конфесії не є сектами, бо вірять в Триєдного Бога, проте мають певні канонічні розбіжності.

Із встановленням християнства й Церкви загалом, термін *секта* почали застосовувати й до т. зв. християнських спільнот, які прагнули виокремитися. Відступників Церква називає *єретиками*, адже такі відокремлені групи розрівали з нею будь-які стосунки, викривляючи на свій лад її доктрини та вчення. Євангелист Йоан каює:

«З-поміж нас вийшли, але з-між нас не були, — бо коли б з-між нас були, були б зосталися з нами, — лише щоб виявилось, що не всі вони від нас. Хто неправдомовець, як не той, хто переходить, що Ісус є Христос?» (1 Йо. 2, 19нн.)

Також Йоан наказує, що якщо хтось приносить до вашої хати лихе вчення — ніби Ісус не є правдивим Богом, таких в дім не пускайте, бо ні Отця, ні Сина вони не знають (2 Йо. 10–11).

Чому люди вступають у секту?

Причину вступу у секту варто шукати перш за все у самій людині, а саме у її психологічному і духовному стані. Легкою здобиччю сектантів є люди, які пережили певну духовну кризу, що спровокувала собою їхній депресивний стан.

Сектанти докладають значних зусиль, аби скористатися цією нагодою і запропонувати *свою теорію вирішення особистої проблеми людини*. Депресивний стан людини є досить небезпечний, оскільки в ньому вона найбільш слабка, легко піддається чужій теорії допомоги, не задумуючись навіть над тим, чи ця теорія правильна і чи містить хоч крихту правди.

Також кризове матеріальне становище, незахищеність у суспільстві, зневіра у правлячій владі провокують до *внутрішнього бунту особистості*. В цьому стані людина шукає допомоги, спокою і стабільності, прагне позбутись самотності, намагається вирішити особисті вікові проблеми, шукає нових друзів і теплої спільноти.

Зазвичай, усі сектанти передовсім проголошують *загальноприйняті цінності*, в чому і міститься їхня головна привабливість. Секта в своєму ставленні до особи послуговується твердженням, що людина перш за все за свою природою — споживач. Потрібно лише певні знання, опираючись на які можна зацікавити особу, можливо стати дати їй те, що вона бажає.

«Хто не має Церкву за матір, той не може мати Бога за батька» (св. Кипріян)

Методика пропаганди

Спостереження показують, що втягнення в секти може відбуватися найпростішим чином. До вас можуть підійти на вулиці або в метро різного роду «місіонері» і дуже ввічливо запитати: «Чи можемо ми з вами порозмовляти? Хочете пізнати правдивого Бога? Хочете вирішити ваші сімейні проблеми? Хочете, щоб ваша сім'я перетворилася у дружню спільноту?» або інше: «Ми закликаємо людей читати Біблію. Лише ми можемо відповісти на всі ваші запитання». Таким *першим кроком* сектанти *заполоняють увагу*.

Коли сектант бачить, що ви зацікавилися його запитаннями, він намагається впровадити досить хитру тактику, а саме *входити у довіру*, прислуговуючись своєю відкритістю перед вами, зацікавленістю вашими проблемами, дощем компліментів на вашу адресу, говорити, що ви ентузіаст, сильний інтелектуал.

Під час розмови з людиною, сектанти використовують досить гарний психологічний прийом, а саме *«принцип взаємності»*. Полягає він у тому, що вимагає відчленості особі, яка чинить нам добро. Увага, яку нам приділили (як нам здається, безкорисливо) врешті вимагатиме від нас відповіді, тобто прийти на зібрання секти.

Обман, теплота, ласкавість, лестощі й обіцянки — все це старі і добре випробувані прийоми для втягнення в секту. Ними послуговувались багато років тому, послуговуються ними і тепер, бо вони допомагають втягнути людину в новий для неї світ без її згоди.